

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 5Sfk/7/2022
Identifikačné číslo spisu: 3021200187
Dátum vydania rozhodnutia: 30. marca 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Juraj Vališ
Funkcia: predseda senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:3021200187.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Vališa, LL.M. (spravodajca) a členiek senátu JUDr. Petry Príbelskej, PhD. a JUDr. Anity Filovej, v právnej veci žalobcu (sťažovateľ): WEBINFO s.r.o., so sídlom Gorkého 1, Bratislava, IČO: 45 293 821, právne zastúpený: Mgr. Rastislav Otruba, advokát so sídlom Kvačalova 1227/55, Žilina, IČO: 46 974 245 proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 5952/63, Banská Bystrica, IČO: 42 499 500 o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 101062965/2021 z 17. júna 2021, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/60/2021-49 zo 6. októbra 2021, takto

r o z h o d o l :

Kasačná sťažnosť sa z a m i e t a .

Účastníkom konania sa nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

O d ô v o d n e n i e

I.

Konanie pred orgánmi verejnej správy

1. Žalobou napadnutým rozhodnutím č. 101062965/2021 z 17. júna 2021 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) žalovaný potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Trenčín (ďalej len „správca dane“) č. 100221931/2021 z 8. februára 2021, ktorým bol žalobcovi ako platiteľovi dane určený rozdiel dane z pridanej hodnoty (ďalej len „daň“ alebo „DPH“) za zdaňovacie obdobie máj 2019 v sume 10 326,51 €.

2. Dôvodom, na ktorom daňové orgány zhodne založili svoje rozhodnutia, bolo uplatnenie práva na odpočítanie dane z faktúr od dodávateľa Lignum 68 GmbH a z faktúr od dodávateľa Gentleman agreement s.r.o. v rozpore s ustanoveniami zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty (ďalej len „zákon o DPH“).

3. V súvislosti s odpočítaním dane z faktúr od dodávateľa Lignum 68 GmbH nemal správca dane za preukázané, že prijaté služby prenájmu vozidiel žalobca použil na dodávky tovarov a služieb ako platiteľ.

4. V súvislosti s odpočítaním dane z faktúr od dodávateľa Gentleman agreement s.r.o. nemal správca dane za preukázané, že deklarované služby boli reálne poskytnuté. Sporné faktúry boli podľa správcu dane vyhotovené iba formálne a ich obsah neodrážal skutočnosť. Navyše predmet fakturácie bol na sporných faktúrach nejednoznačný, bez bližšej špecifikácie, pričom žalobca a dodávateľ služieb Gentleman agreement s.r.o. fakturované činnosti vysvetľovali rozdielne, čím sa faktúry stali nevierohodnými dokladmi.

II.

Konanie na krajskom súde

5. Žalobca v podanej žalobe tvrdil, že rozhodnutie žalovaného je nezákonné z dôvodu, že vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci, je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť ako i pre nedostatok dôvodov, zistenie skutkového stavu bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci, skutkový stav je v rozpore s administratívnym spisom a so skutočnosťou.

6. Ďalej tvrdil, že z jeho strany došlo k správne zaúčtovaniu sporných faktúr, tieto predložil správcovi dane a keďže išlo o perfektné daňové doklady, žalobca splnil podmienky pre uplatnenie práva na odpočítanie dane s tým, že po predložení perfektných faktúr nebol správca dane oprávnený požadovať ďalšie dôkazy k preukázaniu skutočností uvedených na nich. Momentom odovzdania daňových dokladov si žalobca splnil svoju dôkaznú povinnosť, uniesol dôkazné bremeno a týmto momentom prešlo dôkazné bremeno na správcu dane.

7. Zdôraznil, že faktúra je dostatočným dokladom pre odpočet dane a pokiaľ správca dane odmietne právo na odpočet dane musí preukázať, že došlo k podvodnému konaniu, o ktorom žalobca vedel alebo mal vedieť. Toto však správca dane nijakým spôsobom nepreukázal. K tvrdeniu žalovaného, že faktúry sú nedôveryhodné preto, že z nich nie je zrejmý bližší charakter fakturovaných prác žalobca uvádza, že vystaviteľom faktúry je dodávateľ služby, ktorý nesie zodpovednosť za obsahovú stránku faktúry a žalobca ako odberateľ nemôže niesť zodpovednosť za vady vystavenej faktúry.

8. K svojmu dodávateľovi žalobca uviedol, že nedisponuje prostriedkami, ktorými by mohol sledovať výrobné procesy dodávateľa. Zdôraznil, že žalobca nemá potrebné kapacity ani dôvody preverovať, či dodávateľ má reálne kapacity na dodanie služieb.

9. Za výrazný nedostatok považoval žalobca to, že konateľovi spoločnosti Gentleman agreement s.r.o. Z. W. F. prekladal pred správcom dane z jazyka slovenského do maďarského a naopak nie tlmočník, ale jeho účtovníčka P. J..

10. Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) o podanej žalobe rozhodol rozsudkom 13S/60/2021-49 z 6. októbra 2021 tak, že ju ako nedôvodnú zamietol.

11. Poukázal, že z daňového hľadiska je rozhodujúca reálna existencia plnení, ktoré boli uskutočnené a je potrebné mať na pamäti základnú zásadu obchodného práva, ktorou je poctivý obchodný styk.

12. Zdôraznil, že správca dane má právo preverovať reálnosť dodávky tovaru alebo služby. V okamihu, keď správca dane spochybní dôveryhodnosť údajov v daňovom priznaní, musí daňový subjekt (žalobca) v daňovom konaní preukázať, že k realizácii plnenia skutočne došlo tak, ako deklaruje. Na strane žalobcu v postavení daňového subjektu nastupuje procesná povinnosť obnoviť dôveryhodnosť spochybnenej transakcie, lebo žalobca je zaťažený dôkazným bremenom preukázať všetky skutočnosti, ktoré povinne uvádza v priznaní.

13. Podľa krajského súdu pokiaľ si platiteľ uplatňuje nárok na odpočítanie dane z dodávateľskej faktúry, musí byť schopný preukázať, že zdaniteľné obchody boli reálne uskutočnené a tovar reálne dodaný. Pre splnenie zákonných podmienok pre vznik nároku na odpočet dane teda nepostačuje iba predloženie dokladov (faktúr) s predpísaným obsahom; pre vznik nároku na odpočet dane musí daňový subjekt (žalobca) zároveň preukázať reálne vykonanie obchodu.

14. Po preskúmaní zákonnosti napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo tak i krajský súd dospel k záveru, že správca dane v posudzovanom prípade zákonným spôsobom viedol dokazovanie s cieľom preveriť realnosť obchodov deklarovanych spornými faktúrami, snažil sa úplne a presne zistiť skutkový stav veci s tým, že si zaobstaral pri výkone daňovej kontroly nevyhnutné podklady a dôkazy. Záver správcu dane a žalovaného, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že zdaniteľné plnenia nedodala žalobcovi spoločnosť Gentleman agreement s.r.o. považoval za opodstatnený. Reálne uskutočnenie sporných zdaniteľných plnení žalobca podľa krajského súdu nepreukázal tak ako to tvrdí v žalobe. Pod reálnym uskutočnením totiž nemožno chápať len to, že žalobca tieto služby prijal a že má k tomu vystavenú faktúru, pre splnenie zákonných podmienok pre vznik nároku na odpočet dane nepostačuje iba predloženie faktúr s predpísaným obsahom, pretože pre vznik nároku na odpočet DPH musí daňový subjekt (žalobca) zároveň preukázať aj reálne vykonanie obchodu.

15. Vo vzťahu k sporným faktúram od dodávateľa Lignum 68 Gmbh správny súd konštatuje, že pokiaľ správca dane a žalovaný neuznali žalobcovi nárok na odpočet z týchto faktúr, učinili tak v súlade so zákonom, nakoľko žalobca napriek výzve správcu dane nezdokladoval, že výdavky vynaložené na obstaranie služby na vstupe sú súčasťou nákladových prvkov jeho zdaniteľných obchodov na výstupe. Nakoľko teda žalobca nepreukázal, že prijaté služby prenájmu vozidiel použil na dodávky tovarov a služieb ako platiteľ, nemohol mu byť nárok na odpočítanie dane uznaný ako oprávnený.

III.

Obsah kasačnej sťažnosti/stanoviská

16. Voči rozsudku krajského súdu podal žalobca v procesnom postavení sťažovateľa kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. g/ a h/ zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“), navrhujúc rozsudok zrušiť a vec vrátiť kasačnému súdu na ďalšie konanie.

17. Sťažovateľ zastáva názor, že z jeho strany došlo k správne zaúčtovaniu došlých faktúr od dodávateľa Gentleman agreement s.r.o. Poukázal na to, že predložil všetky listinné dôkazy ktorými disponoval a vzhľadom na uvedené momentom odovzdania daňových dokladov uniesol svoje dôkazné bremeno, ktoré prešlo na správcu dane. Keďže sťažovateľ predložil perfektné daňové doklady, nebol správca dane oprávnený požadovať ďalšie dôkazy k preukázaniu skutočností uvedených v predložených dokladoch.

18. Poukázal na to, že daňové doklady sú taktiež dôkaznými prostriedkami. Dôkazné bremeno v prejednávanej veci prešlo na správcu dane a bolo jeho povinnosťou návštevou zistiť skutkový stav, čo sa však nestalo. Uviedol, že žalobca nemal potrebné kapacity ani dôvody preverovať či subjekt u ktorého si služby objednal má reálnej kapacity na poskytovanie služieb. Skutočnosť, že dodávateľ nemá zamestnancov, neznamená, že nemohol poskytnúť plnenie uvedené na faktúre. Skutkový stav v tejto súvislosti považoval za nedostatočne zistený.

19. Taktiež uviedol, že ďalšie zistené pochybnosti sa týkali subdodávateľov jeho dodávateľa, ktorých si on uveriť nemohol. Nemal ani potrebné kapacity ani dôvody poverovať či subjekt, o ktorého si objednal služby, má reálne kapacity na ich poskytnutie. Dôkazné bremeno, či u iného daňového subjektu došlo k podvodnému konaniu, je na správcovi dane a správcu dane ho neunesol.

20. Za nesprávny považoval názor správneho súdu, podľa ktoré faktúra nie je jediným podkladom na odpočítanie dane. Poukázal v tejto súvislosti na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci Nidera Handelscompagnie BV (C 385/09) v ktorom Súdny dvor EÚ skonštatoval, že právo na uplatnenie odpočítania dane musí spĺňať jedinú formálnu podmienku a to existenciu faktúry. Podmieňovanie tohto nároku inými skutočnosťami je v rozpore s právom Európskej únie. Správca dane tak nebol oprávnený požadovať ďalšie dôkazy k preukázaniu skutočností v nich uvedených. Poukázal i na rozsudky Súdneho dvora EÚ vo veci C-80/11 a C-142/11.

IV.

Právne názory kasačného súdu

21. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 SSP preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Po zistení, že kasačnú sťažnosť podal sťažovateľ včas (§ 443 ods. 2 písm. a/ SSP), je prípustná (§ 439 SSP) a bola podaná oprávneným subjektom (§ 442 ods. 1 SSP), preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná a je potrebné ju zamietnuť. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky www.nssud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 SSP).

22. V prvom rade sťažovateľ brojil voči jeho nezákonnému zaťaženiu dôkazným bremenom vo vzťahu k preukázaniu vzniku práva na odpočítanie dane s tým, že z jeho strany došlo k splneniu hmotnoprávnych podmienok odpočítania dane a tieto mal preukázať už samotným predložením perfektných daňových dokladov.

23. Rozhodovacia prax kasačného súdu sťažnostný dôvod nesprávneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP) interpretuje okrem iného, aj ako nesprávnu aplikáciu právnej normy na riadne zistený skutkový stav veci. Inak povedané, sťažovateľ bude v kasačnom konaní úspešný vtedy, ak preukáže, že krajský súd vo veci samej, na správne a zákonným spôsobom zistený skutkový stav nesprávne aplikoval objektívne právo.

24. Kasačný súd poukazuje na skutočnosť, že nárok na odpočítanie dane vzniká príjemcovi plnenia (sťažovateľovi - osobe registrovanej pre daň z pridanej hodnoty) za predpokladu kumulatívneho splnenia hmotnoprávnych podmienok na odpočítanie dane vyplývajúcich z čl. 168 písm. a/ smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1) (ďalej „Smernica 2006/112/ES“) a jej implementácie v právnom poriadku Slovenskej republiky. Hmotnoprávnymi podmienkami na odpočítanie dane sú (1) že poskytovateľom plnenia (deklarovaným dodávateľom) je iná osoba registrovaná pre daň (t.j. status osoby deklarovaného dodávateľa), (2) že predmetné plnenie fakticky existuje a nejde o fiktívne plnenie (t.j. materiálna existencia plnenia), a (3) že prijaté plnenie je príjmom (sťažovateľom) použité v rámci jeho ekonomickej činnosti. Pokiaľ vyššie uvedené hmotnoprávne podmienky na odpočítanie dane nie sú splnené, pričom dôkazné bremeno je na osobe, ktorá si právo na odpočítanie dane uplatňuje (sťažovateľovi), právo na odpočítanie dane môže byť odopreté.

25. Vyššie uvedené podmienky upravené v Smernici 2006/112/ES sú prevzaté do zákona o DPH. Platiteľ dane (sťažovateľ) si môže v zmysle zákona o DPH odpočítať daň:

- dňom vzniku daňovej povinnosti (§ 49 ods. 1 zákona o DPH),
- daňová povinnosť vzniká dňom dodania tovaru (§ 19 ods. 1 zákona o DPH) alebo služby (§ 19 ods. 2 zákona o DPH),
- daň, ktorej odpočet si platiteľ dane uplatňuje musí byť voči nemu uplatnená iným platiteľom dane z tovarov alebo služieb, ktoré sú alebo majú byť platiteľovi dodané (§ 49 ods. 2 písm. a/ zákona o DPH),
- zároveň musí disponovať faktúrou od platiteľa dane, od ktorého mu bol tovar dodaný (§ 51 ods. 1 písm. a/ zákona o DPH), čo je však formálnou a nie hmotnoprávnou podmienkou na odpočítanie dane.

26. V prejednávanej veci bola správcom dane pri dodávateľovi Gentleman agreement s.r.o. spochybnená druhá hmotnoprávna podmienka - materiálna existencia plnenia a pri dodávateľovi Lignum 68 GmbH tretia hmotnoprávna podmienka - že prijaté plnenie je príjmom (sťažovateľom) použité v rámci jeho ekonomickej činnosti. Keďže splnenie hmotnoprávnych podmienok na odpočítanie dane preukazuje osoba, ktorá si odpočítanie dane uplatňuje (sťažovateľ), bol sťažovateľ povinný pochybnosti správcu dane vyvrátiť a preukázať, že hmotnoprávne podmienky na odpočítanie dane splnil. Sťažovateľ si túto svoju dôkaznú povinnosť následne nesplnil, keďže sa obmedzil iba na svoje tvrdenie, že predložil všetky listinné dôkazy ktorými disponoval a keďže predložil správcovi dane perfektné daňové doklady, nebol správca dane oprávnený požadovať ďalšie dôkazy k preukázaniu skutočností uvedených v predložených dokladoch.

27. Vo vzťahu k namietanému prenosu dôkazného bremena medzi daňovým subjektom a správcom dane kasačný súd konštatuje, že iba pochybnosť dôvodná, teda taká, ktorá má oporu v správcovi dane zistených skutočnostiach obsiahnutých v administratívnom spise a je naozaj spôsobilá objektívne vyvolať pochybnosti o splnení podmienok pre priznanie práva na odpočet dane, môže zapríčiniť, že dôkazné bremeno sa prinavráti daňovému subjektu (mutatis mutandis rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6Sžfk/40/2018 zo dňa 3. septembra 2019).

28. K otázke dôkazného bremena pritom existuje početná a v zásade stabilná rozhodovacia prax kasačného súdu, vyjadrená napríklad v rozsudkoch sp.zn. 1Sžf/10/2015 zo dňa 3. februára 2016, sp.zn. 6Sžfk/7/2016 zo dňa 27. septembra 2018, sp.zn. 5Sžfk/15/2018 zo dňa 30. apríla 2019 a iné. Z ustanovenia § 24 ods. 1 Daňového poriadku vyplýva, že z dôvodu ľahkej zneužitelnosti práva na odpočet DPH je dôkazným bremenom na preukázanie splnenia hmotnoprávnych podmienok prioritne zaťažený práve daňový subjekt, ktorý si toto právo uplatňuje. Obchodné transakcie pritom nepostačuje deklarovať len po formálnej stránke (vystavenou faktúrou a zmluvou), predložené doklady musia byť odrazom reálneho plnenia, ktoré v prípade vzniku pochybností preukazuje daňový subjekt. Ak daňový subjekt, na ktorom leží dôkazné bremeno, svoje tvrdenia spoľahlivo nepreukáže, nemôže byť nárok na odpočet dane uznaný (rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 9Sžfk/1/2019 zo dňa 21. apríla 2020, bod 40, publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov pod R 26/2021; sp.zn. 6Sžfk/20/2018 zo dňa 11. júna 2019, body 49 a 50, publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov pod R 6/2020).

29. Vyššie uvedené však neznamena, že dôkazné bremeno daňového subjektu je bezvýhradné, resp. neobmedzené (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6Sžfk/40/2018 zo dňa 3. septembra 2019, bod 54). Dokazovanie v daňovom konaní a aj prenos dôkazného bremena medzi daňovým subjektom a správcom dane má svoje pravidlá. „Daňový subjekt má v daňovom konaní dve základné povinnosti: povinnosť tvrdiť a povinnosť svoje tvrdenia dokázať. Formálne sa obe tieto povinnosti realizujú tak, že daňový subjekt podá riadne vyplnené daňové priznanie (povinnosť tvrdiť), pričom spolu s ním predloží správcovi dane písomné doklady, ktoré je podľa právnych predpisov povinný viesť (dôkazná povinnosť). Takto si daňový subjekt splní svoje povinnosti v daňovom konaní, teda aj povinnosť dôkaznú. Ak však správca dane pri preverovaní uvedených písomných podkladov preukázateľne spochybní vierohodnosť, pravdivosť alebo úplnosť dôkazov predložených daňovým subjektom, potom možno konštatovať, že správca dane splnil svoju dôkaznú povinnosť a v takom prípade je opäť len na daňovom subjekte, či predložením alebo navrhnutím ďalších dôkazov vyvráti spochybnenie jeho pôvodných dôkazov správcovi dane. Týmto spôsobom dochádza v procese dokazovania v daňovom konaní k presúvaniu dôkazného bremena medzi správcovi dane a daňovým subjektom, čo predstavuje praktické vyjadrenie kombinácie uplatňovania zásady vyhľadávacej a zásady prejednávacej.“ (rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. I. ÚS 377/2018 zo dňa 14. novembra 2018, bod 21; obdobne sp. zn. III. ÚS 401/09 zo dňa 16. decembra 2009).

30. Nebolo preto možné dať za pravdu sťažovateľovi, ktorý sa snažil nastoliť situáciu, kedy by bol správca dane povinný mu právo na odpočítanie DPH priznať už iba z dôvodu predloženia faktúry, a to bez zohľadnenia ďalších skutočností, ktoré vykonaným šetrením vyšli najavo. Sťažovateľ po tom, ako správca dane nadobudol pochybnosti pri dodávateľovi Gentleman agreement s.r.o. (spochybnená

druhá hmotnoprávna podmienka - materiálna existencia plnenia) a pri dodávateľovi Lignum 68 GmbH (spochybnená tretia hmotnoprávna podmienka - že prijaté plnenie je použité v rámci ekonomickej činnosti), rezignoval na ďalšie preukazovanie uplatneného nároku na odpočítanie DPH, keď, de facto, považoval za dostatočné jeho samotné uplatnenie a predloženie účtovných dokladov. Na predloženie dôkazov v tejto súvislosti pritom správca dane sťažovateľa vyzval napríklad Výzvou na predloženie dôkazov č. 100692679/2020 z 17. marca 2020 (č.l. 8 administratívneho spisu správcu dane) a o svojich zisteniach sťažovateľa oboznámil napríklad oboznámením č. 101679011/2020 z 05. novembra 2020 (č.l. 20 administratívneho spisu správcu dane).

31. Kasačný súd nemôže dať za pravdu sťažovateľovi, pokiaľ namieta, že správca dane ho neprimerane zaťažil dôkazným bremenom vo vzťahu k skutočnostiam u dodávateľa, na ktoré nemá dosah. Od sťažovateľa bolo spravodlivé požadovať, aby preukázal materiálne podmienky uplatneného práva na odpočet dane zo faktúr od sporných dodávateľov Gentleman agreement s.r.o. a Lignum 68 GmbH. Správca dane ani žalovaný od neho pritom nevyžadovali vykonávanie komplexných šetrení spoločností dodávateľov, ale len dodržiavanie primeranej obozretnosti spočívajúcej v zabezpečení primeraného množstva dôkazných prostriedkov pre preukázanie splnenia podmienok uplatňovaného nároku. Sťažovateľ toto nesplnil a svoj nárok na odpočítanie dane preto nepreukázal, hoci na jeho preukázanie bol správcom dane vyzvaný (výzva na predloženie dôkazov č. 100692679/2020 z 17. marca 2020, č.l. 8 administratívneho spisu správcu dane).

32. Pre úplnosť kasačný súd uvádza, že krajský súd v napadnutom rozsudku (bod 43 jeho odôvodnenia) nekonštatuje že by plnenie bolo poznačené daňovým únikom, ako to tvrdí sťažovateľ. Práve naopak krajský súd správne uvádza, že správca dane a žalovaný neuznali sťažovateľovi nárok na odpočet dane nie z dôvodu, žeby v posudzovanom prípade išlo o daňový podvod, ale z dôvodu, že nebolo preukázané splnenie hmotnoprávnych podmienok na odpočítanie dane. Rovnaký dôvod (nesplnenie hmotnoprávnych podmienok na odpočítanie dane sťažovateľom) bol i predmetom posúdenia kasačným súdom.

33. Sťažnostný bod podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP spočívajúci v nesprávnom právnom posúdení splnenia hmotnoprávnych podmienok a rozloženia dôkazného bremena je preto nedôvodný.

34. Sťažovateľom tvrdené rozhodnutia Súdneho dvora EÚ ním tvrdené právne názory nepotvrdzujú. V rozhodnutí Súdneho dvora EÚ vo veci C-385/09 Nidera Handelscompagnie BV tento posudzoval situáciu okamihu registrácie pre daň osoby, ktorá spĺňa hmotnoprávne podmienky na odpočítanie dane, k čomu však v prejednávanom prípade vôbec nedošlo - pri dodávateľovi Gentleman agreement s.r.o. bola spochybnená druhá hmotnoprávna podmienka a pri dodávateľovi Lignum 68 GmbH tretia hmotnoprávna podmienka. Rozhodnutie Súdneho dvora EÚ v spojenej veci Mahagében Kft proti Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága (C-80/11) a Péter Dávid proti Nemzeti Adó - és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága (C-142/11) sa taktiež týka inej skutkovej situácie, a to daňového podvodu na dani z pridanej hodnoty, pričom v prejednávanej veci išlo o nepreukázanie splnenia hmotnoprávnych podmienok na odpočítanie dane.

35. Sťažnostný bod podľa § 440 ods. 1 písm. h/ SSP spočívajúci v odklone od vyššie uvedených rozhodnutí Súdneho dvora EÚ preto taktiež nie je dôvodný.

36. Kasačný súd s ohľadom na uvedené konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Kasačný súd konštatuje, že krajský súd sa v napadnutom rozsudku, podľa možnosti a vychádzajúc zo správnej žaloby, zaoberal všetkými relevantnými námietkami, preskúmal zákonnosť postupu a rozhodnutia žalovaného a svoje rozhodnutie náležite a presvedčivo odôvodnil, pričom neponechal otvorenú žiadnu spornú otázku, ktorej riešenie by bolo relevantné pre posúdenie prejednávanej veci. Kasačný súd preto v nadväznosti na uvedené konštatuje, že námietky sťažovateľa obsiahnuté v kasačnej sťažnosti neboli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu, ani rozhodnutí správnych orgánov

a preto tieto vyhodnotil ako nedôvodné. Vzhľadom na vyššie uvedené tak kasačnú sťažnosť zamietal ako nedôvodnú podľa § 461 SSP.

37. O náhrade trov kasačného konania rozhodol tak, že sťažovateľovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, ich náhradu podľa § 167 v spojení s § 467 ods. 1 SSP nepriznal, žalovanému ich náhrada nevyplýva zo zákona.

38. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší správny súd SR v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.